

Hälytys - työt seis!

Nyt kun valtakunnanhäirikkö Reini taas elämöi, olen taas ruvennut innokkaasti kehittämään vanhaa suunnitelmaani ihanteellisesta palo- ja pelastustoimesta. Korostan heti, että tämä ei koske Perniön palo- ja pelastustointia, joka on mallikkaasti hoidettua.

Palomiesten metkut ovat ärsyttäneet minua jo kauan ennen lakkoja. Sain aikanaan tutustua erään nimeltä mainitsemattoman Suomen eteläisimmän kaupungin palokunnan toimiin. Hirvitti.

Palomiehet olivat kuulema töissä ja saivat palkkaa. Tosiasiassa kaverit luurasivat omilla teillään. Yksi piti venetarvikekauppaa, toinen rakensi, kolmas konsultoi ja niin päin pois. Heput käyttivät siekailematta kaupungin välineitä bisneksissään. Kaupungilla tiedettiin yleisesti palomiesten voivan paksusti. Ajeltiin urheiluautolla ja muutenkin merkattiin.

Eräässä Suomen entisessä pääkaupungissa taas on ollut tunnettua, että palomiehet olivat varsinaista työtä hoitaessaan toisen palveluksessa, siis oikeasti työssä. Pikkuyrittäjän ei kannattanut muuta työväkeä hakeakaan, koska palomiehiä sai halvemmalla. Tietysti sai, kun lakimääräiset velvoitteet jätettiin hoitamatta.

Tällaista touhua voi ymmärtää ja perustella vain sillä, että ei terve mies kykene jouten olemaan.

Palokuntien suojiin on lepsusti kerätty myös kaikenlaisia urheilijoita ja muita taiteilijoita, jotka mukamas olivat tärkeitä paikkakunnalle. Maksettiin palkkaa ja kaverit saivat vapaasti touhuta. Muistuttaa jo ajat sitten luhistunutta itäsysteemiä.

Ettei unohdu, korostan taas, että tämä ei koske Perniötä. Salon toimia en kunnolla tunne, koska olen päässyt käymään vaan kerran sikäläisellä paloasemalla.

Miten palo- ja pelastustoimi pitäisi sitten hoitaa? No tietysti oikein.

Paloasema olkoon pienimuotoinen verstaas tai tehdas, joka valmistaa vaikkapa erikoisharjoja, -luutia, -haravoita ja muita hyödyllisiä puutarhakaluja. Kunnollisia tarvekaluja siis. Kaverit tekevät työtä normaalisti. Kun tulee hälytys, jätetään työt silleen ja kiiruhdetaan sammuttamaan. Työt ovat sen laatuksia, etteivät ne karkaa, eikä kesken jäänyt tuote mene pilalle.

Työaika ei tietenkään olisi yhtä pitkä kuin tavallisessa yrityksessä. Myöskään palokunnan kannattavuusvaatimus ei olisi sama kuin muun yksityisen firman. Hälytyksistä saisi sovitun lisäkorvauksen. Ja loppujen lopuksi palokuntayrityksenkin pitäisi olla yksityinen talo, jonka eräs avainala on sammuttaminen ja pelastaminen. Toiminnan kokonaisuudessaan luulisi motiivoin tervettä suomalaista enemmän kuin nykyysteemin.

Ei koske siis Perniön palokuntaa, jonka toimintaan ja suorituskykyyn minullakin oli mahdollisuus tutustua hiljakkoin. VPK-sopimusmalli ei vielä toimine suurissa kaupungeissa. Yhteiskunta ei kuitenkaan pitemmän päälle tule kustantamaan nykyä vaan antaa palaa.

pajen